

Bevrijdingsoptocht in Sliedrecht

Na de Bevrijding waren er optochten door Sliedrecht. Nu, ruim 70 jaar later, wordt de Bevrijding weer gevierd. Voorafgaand is er de dodenherdenking. Ter herinnering aan de slachtoffers van de oorlog werden er struikelstenen geplaatst. Dit gebeurde bij Rivierdijk 414, Hugo de Grootstraat 70, Molendijk 70, Parallelweg 8 en Stationsweg 198. De stenen werden gelegd door de maker, Gunther Demnig. (BL)

Rond de bevrijding in 1945

”Achtung, achtung!” riep Jaop d’n Domenee, nermaol de rondbekker van Slierecht, op 24 april 1945. Nermaol riep tie: “Hedemiddag vlees in ’t slachthuis!” en dan liep iederêên mè z’n bonkaort en ‘n pannechie richting de Strieweg. Nou had ie een aanderen boodschop. Hij dêelde ok wà pepiere uit waer op sting dat de vollegenden ochend om zô en zô laet de raome ope gezet mosse worre en dat iederêên binneshuis plat op de grond achter die raome mosse gaon legge. De Baonhoekspoorbrug zou worde opgeblaeze, om zô d’n opmars van de geallieerdes wat te vertraoge. Nae d’n dreun, die voor ons, kaainers nog, nogal tege viel, liepe me aallemael nieuwsgierig naer de brug. De mêêstes op klompe mè gaeter die mè stokvaaref gerippereerd wazze. We doche dat iederêên ’t hêël aareg zou vinge, mor me vaoder zee dat ’t de goeje kant op gong. Ze vreve stiekem in d’r hande!

”Wà kè jij je nog herinnere van de bevrijding? Je was toen ommers ’n jonge knaop” wordt ’r wel is aa mijn gevraegd. Nou, van d’n dag zellef weet ‘k aailijk aareg waainig, mor wel van de daege daernae. ’t Mot toch host wel 5 maai gewist zijn, dà ’k getuige was van ’n opmaarekelijk gebeure. Netuurlijk liepe d’r nog veul Duitse seldaote over d’n dijk, zô ok bij ’t huis schuin tegenover ’t huis van Aodriaon Volker, ‘t hedendaegse Baggermeseum. Ik mêên

dat daer ok 'n Volleker weunde. Naest dat huis was 'n staole hekke, en klem d'r achter een vlaggemast. D'n aaigenaer sting nog met de touwchies in z'n hande. Hij hà net de Nederlanse vlag gehese, en stong druk te praote mè twêê Duitse seldaote, die dwongen 'm dat die vlag weer neergehaold mos worre. Dà beurde mè veul grôôte aaremgebaore van baaije kante, maor de vlaggehijsjer waaigerde hieeraan gevollig te geve. Daerop haolde de seldaote de gewere van d'r schoere en schote de ketrol bove in de mast aan barrels.

De bevrijdingsoptocht enkele daege d'r nae, was 'n grôôt spektaokel: een lange rij karre, waoges en kroiwaoges trokke over d'n dijk verbij. Aalles en iederêen was bont uitgedost. Op veul meniere wier de verdreve Duitse Weermacht te kakke gezet. Eên waoge stao me nog hêêl goed en helder bij. Een grôôte galleg sting d'r op met een sprekend lijkende Hitler d'r al in. Ik doch de man te herkenne, een naimesienehandelaer van net verbij de Tollesteegt. Op diezellefde kar wiere ok nog grôôte messe geslepe. Je wis mor nooit, 't touw zou hadde kanne breke.

Meschie zalle veul ouderes ok nog wete van 't notere van otonommers net nae d'n oorlog. Dan wiere mè pen en pepier de verbijgaonde genoteerd. Laeter wier d'r verteld dat de belastingdienst daer achter zat. De kaainder die net konne leze en schrijve gonge laeter ok huis- en otonommers opschrijve. Ik weet allêen nog aaltijd 't otonommer van onzen huisdokter en huisbaos, dokter de Meer. Die weunde tusse Gijs Visser van de segaorezaak en slaoger Broere, aan d'n dijk. Dat otonommer was H-Z 1466.

Jaap Blom